

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9008** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на А. М. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. М. В. - САК, срещу решение № 159576/24.07.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 2897/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 99-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-029342/27.01.2020 г., издадено от началник – група при СДВР, Отдел „ПП“, с което на касатора са наложени административни наказания: глоба в размер на 700.00 /седемстотин/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на НП. В с.з. не се представлява.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде потвърдено.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърдено НП. В мотивите си районният съд е приел, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС, на посочените дата и в посочения час със скорост от 102 км/ч при максимално разрешена за пътния участък – 50 км/ч в населено място, установено с техн. Ср-во за видеоконтрол “TFR1-M” № 509, клип № 7002, превишение от 52 км/ч. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 6, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в пода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с НП нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, като всички реквизити на АУАН и на НП са налице. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Налице е разпечатка – снимков материал от видео системата с мобилен радарен скоростомер, видно от който в посоченото време се е движило МПС с посочената скорост в НП. Съгласно чл. 189, ал. 7 от З.Дв.П.: “Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.”

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора, относно налацието на съществени нарушения при провеждане на адм.-наказателното производство, съгласно тълкуването на закона, извършено с ТР № 1/26.02.2014 г.

По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Събрани са писмени доказателства, относно годността на техническото средство – протокол за годишен преглед като видно от спецификацията на същото, налице е толеранс от 3 км/ч при установяване на скоростта на движение, който е приложен в полза на нарушителя при определяне на скоростта на движение на МПС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Средството за измерване представлява мобилна видео-радарна система, видно от приложения протокол за проверка, поради което съображенията, относно липса на доказателства в тази посока са също така неоснователни. При

случаите на заснемане на скоростта с мобилно средство, липсата на контролен орган е обективно установено, при липсата на доказателства за манипулации на техн. средство по време на работа със същото. Правото на защита на нарушителя не е нарушено по никакъв начин. НП съдържа всички необходими реквизити, вкл. и тези по Инstrukция № 8121з-749/20.10.14 г. Режимът на работа в случая е без значение, понеже е налице нарушение на общото правило за движение на МПС с допустима скорост от 50 км/ч. както е посочено и в оспореното решение. Посочване на номера на автомобила пък в НП въобще не е необходимо, понеже същият е посочен в протокола за измерване. Такова нормативно изискване в ЗАНН не е налице.

Размерът на санкциите е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението му.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 159576/24.07.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 2897/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 99-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.